

شغل پرستاری پر مخاطره ترین کار در ایران

شمس الدین امانتی

روز پرستار، روز کارگر و روز معلم، در روزهای دهم، یازدهم و دوازدهم اردیبهشت ماه برگزار میشود. امسال همگی ما روز پرستار را فراموش کردیم. فشار غیر متعارف رژیم جمهوری اسلامی، از چند هفته قبل از برگزاری مراسم اول ماه مه امسال، همزمان با تصمیم تاریخی 10 تشکل و نهاد کارگری جهت برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه، و مقارن بودن آن با اعتصاب سراسری معلمان، یکی از عوامل اصلی این فراموشی بود. پیامد این فراموشی، یعنی نادیده گرفتن، نیروی این قشر زحمتکش، به معنای عدم دخالت و پشتیبانی آنها از برگزاری با شکوهتر مراسم اول ماه مه به شمار میرود. شرکت این کارگران مزدبگیر در روز کارگر جلوه ای دیگر از همبستگی طبقاتی را به نمایش میگذاشت، و فشار ددمنشانه رژیم بر کارگران را تا اندازه ای کاهش میداد. یکی از دست آوردهای با ارزش اول ماه مه امسال شرکت معلمان در روز کارگر بود. در بند 8 از قطعنامه کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر ضمن لغو حکم اعدام فرزاد کمانگر، خواستار تحقق فوری مطالبات معلمان و پرستاران بود. متقابلاً معلمان رسماً از برگزاری مراسم مستقل روز کارگر دفاع و در این مراسم شرکت کردند، از شروع این پروسه تا کنون از کلیه سایتهای مربوط به فعالین جنبش سراسری معلمان ایران، مبارزات و اعتراضات کارگران را پوشش خبری داده اند، این همبستگی در جنبش کارگری و جنبش های اجتماعی پدیده ای تازه و مفید است.

لازم است پرستاران نیز در معادلات سیاسی، حرکتهای اعتراضی و آزادیخواهانه جهت تحقق خواستههای مشترکشان با سایر کارگران در بخش های دیگر شرکت فعالتری داشته باشند.

روز 12 ماه مه (22 اردیبهشت) روز جهانی پرستار نام گذاری شده است. در چنین روزی از سال 1820 میلادی فلورانس نایتینگل، پرستار معروف انگلیسی، در جریان جنگهای کریمه و درمان نظامیان مجروح تلاش بسیاری کرد و به همین دلیل شهرت جهانی به دست آورد، به پاس تلاشهای فراوان او، روز تولدش روز جهانی پرستار اعلام شد. در میان مسلمانان، آغاز پرستاری با شروع جنگهای مسلمین و جهاد بوده است بعد از انقلاب و در 10 اردیبهشت سال 59 روز تولد زینب در ایران، به روز پرستار نامیده شده است. بر طبق آمار خبرگزاری مهر: در حال حاضر حدود 200 هزار پرستار دوره دیده در ایران وجود دارد. سالانه حدود 5000 نفر فارغ التحصیل در رشته پرستار به این مجموعه اضافه خواهد شد. 87 درصد از کل پرستاران ایران، زنان پرستار تشکیل میدهند. اکثریتی از این 200 هزار پرستار و در حالی که به ارائه خدمات به بیماران می پردازند، خود نیز غالباً بیمار و نیازمند پرستاری هستند. به گفته رئیس سازمان نظام پرستار، 75 درصد این پرستاران از اختلالات اضطرابی و افسردگی رنج می برند. 66 / 4 درصد نیز دچار کمر درد، 31 درصد دچار ناراحتی های ستون فقرات، 28 درصد درد شانه، 34 درصد درد گردن، 52 درصد دچار پا درد، 41 درصد از آنان به طور کلی از دردهای عضلانی شکایت می کنند و 56 درصد پرستاران دچار خستگی مزمن میشوند.

طبق اظهارات بی معنی و جمله های بی ربط خمینی این نماینده ارتجاع اسلامی، طرف حساب پرستاران فقط خداست!

نگاهی گذرا به بخشی دیگری از خیرگزاری مهر، روشن میشود که حقوق بگیران زحمتکش جامعه ی ما، تحت چه شرایط اسفباری زندگی میکنند. تا روشن شود کدام سیستم؟ چه کسی؟ یا چه موجودی زمینی یا آسمانی طرف حساب پرستار است؟ خدا؟ یا نمایندگان واقعی این توهم پراکنی در سیستم نظام سرمایه داری ایران؟ در این مقولات طرف حساب کارگران و زحمتکشان کمونیست و بی خدا چه کسی است؟ جواب به این پرسشها در متن سیستم نظام سرمایه داری، و مبارزه طبقاتی با این سیستم است، کارگران، زحمتکشان، معلمان، پرستاران و کلیه کسانی که نیروی کارشان را در مقابل مزدی ناچیز به صاحب کارشان می فروشند، همگی آنها یک طرف حساب مشخصی دارند و آن نظام سرمایه داری است.

در تقابل با نظام سرمایه داری و مبلغین مرتج آنها، کارگران پیشرو فقط به نیروی متشکل و باور به مبارزه طبقاتی خود که بیش از سه دهه رودرویی با این رژیم هار و تحمل این همه رنج و مشقت، تاریخی افتخار آمیز را پشت سر دارد. بی گمان خرافات و مقولات غیر علمی در ذهنیت طبقاتی این کارگران محلی از ارباب ندارد.

بنا به گزارش خبرگزاری مهر: کار اجباری به دلیل کمبود نیرو، شب کاری، دو شیفت کاری و... در مقابل دستمزدی که می گیرند باعث شده که پرستاران زحمتکش عرصه بهداشت و درمان با آسیبهای جسمی و روحی متعددی مواجه شوند. بررسیها و پژوهشها نشان می دهد، کار در محیط غمناک و اندوه باعث شده پرستاران با نشاط نباشند و بعضاً دچار افسردگی شوند. محمد رفیعی پرستار بخش ویژه یکی از بیمارستانهای دولتی تهران می گوید: من مجبورم برای تامین هزینه های زندگی خانواده ام روزی 16 ساعت کار کنم اما باز هم مشکل مالی دارم. چون با حقوقی که می گیرم فقط می توانم اجاره خانه و اقساط بانکی را بدهم و همیشه مجبورم با قرض از همکاران امورات خود و خانواده ام را بگذرانم. بررسیها و پژوهشهای سازمان نظام پرستاری نشان می دهد، با توجه به مشکلاتی که در پرداخت مطالبات معوقه پرستاران وجود دارد، وضعیت این افراد روز به روز بدتر می شود. به طوری که 76 درصد پرستاران در معرض آسیبهای شغلی قرار دارند. بالا بودن ساعت کار از یک طرف و کمبود نیرو از سوی دیگر باعث شده که اغلب پرستاران مخصوصاً در بخشهای ویژه، قبل از اینکه به دوران بازنشستگی برسند، دچار بیماریهای جسمی و بعضاً روحی می شوند. دبیرکل خانه پرستار که خود همچنان سوپروایزر بیمارستان خمینی است و از نزدیک با مشکلات و سختیهای کار پرستاران آشناست از تصویب لایحه ارتقای بهره وری نیروهای بالینی نظام سلامت به عنوان یک راهکار برای خروج پرستاران از مشکلات و آسیبهای شغلی اشاره کرد و گفت: البته به نظر می رسد با اعتراض شورای نگهبان به بار مالی این لایحه و اصلاحاتی که مجلس شورای اسلامی بر روی آن صورت داد، پرستاران همچنان دغدغه الزام دولت به اجرای این لایحه را داشته باشند. شریفی مقدم با تاکید بر اینکه ایرادات شورای نگهبان شوک سنگینی به جامعه پرستاری کشور وارد کرد افزود: آنچه در مجلس

اصلاح شد، استفاده از قید "می تواند" در بند 2 و 3 این لایحه است که این موضوع باعث می شود الزام عملی از دوش دولت برداشته شود.

با مراجعه به مواردی از گزارش بالا از این نهاد خبری خود رژیم به این نتیجه خواهیم رسید، که شغل پرستاری در ایران پر مخاطره ترین شغل است، در این پروسه پرستاران و بیمارانی که قرار است توسط آنها مراقبت شوند هر کدام با مشکلات عدیده ای مواجه هستند.

پرستار شاغل دچار ناراحتی های جسمی و روانی است، که انتقال این مشکلات به بیمارانی که قرار است توسط این پرستاران مریض مراقبت شوند، امری اجتناب نا پذیر است.

چهارشنبه 6 خرداد 88